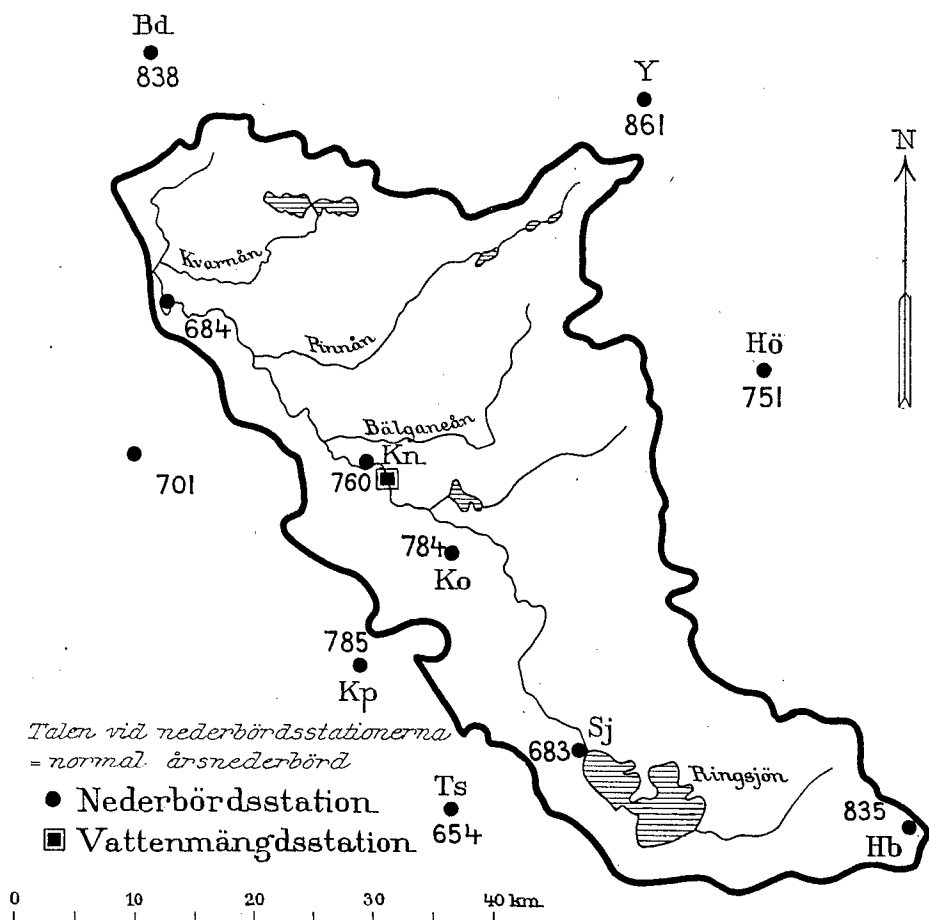

FÖRTECKNING ÖVER SVERIGES VATTENFALL

96. RÖNNEÅN

MELLAN RINGSJÖN OCH UTLOPPET I HAVET

Kartblad 183/1936

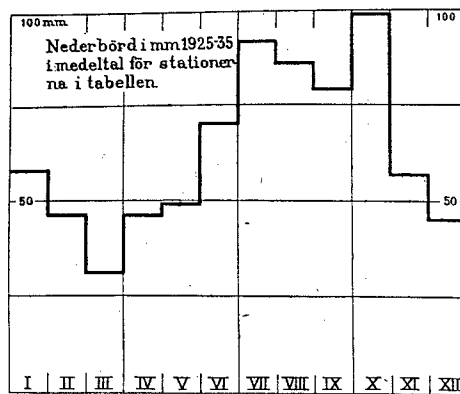
Talen vid nederbördsstationerna
= normal årsnederbörd

● Nederbördsstation
■ Vattenmängdsstation

täckt av skog. Av skogarnas träd, som inbäddats i lera och sand, har blivit Skånes stenkolsförande formation, inom vilken lager av stenkol med en mäktighet av ett par dm till inemot en meter omväxla med sandsten och leror. Eruptiva bergarter, diabaser, genomsätta i gångar och mindre massiv såväl urberget som de kambro-siluriska bergarterna. Från tertiärtiden härstamma de runda kullar av den vulkaniska bergarten basalt, som äro så vanliga norr om Ringsjön. De oftast skogbevuxna kullarna utgöra ett synnerligen karaktäristiskt drag inom de odlade slättområdena.

Berggrunden täckes nästan överallt av *de lösa jordslagen*, av vilka moränen har den ojämförligt största utbredningen. Den är bildad av inlandsisen och består i stort sett av den underliggande berggrundens sönderfallsprodukter. Moränen utbreder sig vanligen såsom ett mer eller mindre jämnt täcke över underliggande berggrund men förekommer ofta uppkastad i kullar och ryggar. Den mera grusiga moränen är vanligast i övre nordöstra delarna av området, den mera leriga i övriga delar. På grund av den stora förekomsten av kalk i Skånes berggrund är moränen även i stort sett mycket kalkhaltig. Understundom är moränen blockrik och när dessutom det finare materialet ursköljts blir den mycket näringsfattig. Inom sådana områden ligga Skånes fäladsmarker. Rullstensgrus är vanligt inom området norr om Rönneån men förekommer ganska sparsamt söder om vattendraget. Det uppträder i mer eller mindre sammanhängande bandformade fält, som hava en tydlig orientering i nordost-sydvästlig riktning, mera sällan i tydligt markerade åsar. De viktigaste av områdets rullstensstråk äro Munkarpsåsen, vilken uppträder vid Rönneån i trakten av Hasslebro, Färingtoftaåsen, som skär ån vid Forestad samt Torupsåsen, som uppträder norr om ån vid Riseberga i stora fält. När området vid istidens slut blev fritt från is, lågo stora partier av dess nedre del under havets nivå. En bred havsvik sträckte sig härifrån i sydöstlig riktning fram till ungefär trakten av Färingtofta. I detta sen-glaciala hav avsattes sand och leror i stor utsträckning. Sanden, som är en strandbildning, har störst utbredning mellan Färingtofta och Sönnarslöv, leran däremot inom nedre delen av området framförallt på den lågt liggande Ängelholmsslätten. Svämsand och svämmlera, bildade efter istidens slut i floddalarna genom vattnets avlagrande verksamhet, ättfölja i allmänhet vattendragen. Rönneån slingrar sig ofta fram över ett lågt liggande flodplan uppbyggt av dessa bildningar, som översvämmas vid högvatten. Utmed nedre delen av floden upptaga svämbildningarna betydande arealer och omkring mynningen sträcker sig ett stort område av svämsand. Myrar och mossmarker förekomma i ganska stor utsträckning inom urbergsterrängen i nordost. Det största mossområdet är emellertid Rönneholms- och Agerödsosse, som sträcker sig från Ringsjön åt nordväst och genomrinner av Rönneån. Urbergsterrängen, således i stort sett de nordöstra delarna av området samt Söderåsen, är till betydande del täckt av skogar. Akerarealen är inom dessa områden liten och folktätheten även jämförelsevis liten. För övrigt är området väl odlat och tätt bebyggt.

Nederbörden inom Rönneåns område håller sig mellan c:a 650 och 850 mm i genomsnitt per år. Den största nederbörden faller inom flodområdets nordöstra del, som tillhör en utlöpare av det nederbördsrika område som sträcker sig över sydvästra delen av det småländska höglandet. Den ungefärliga nederbördsfördelningen framgår av kartskissen före texten och tabellen, där medeltalen för stationerna inom eller i närheten av flodområdet sammanställts. De anförda värdena hänföra sig till tiden 1925—35. För de stationer, där observationer saknas för hela tiden, har en omräkning till den nämnda perioden företagits med hjälp av en närbelägen station med fullständig serie. Stationernas läge framgår av kartskissen. Av alla stationerna har Yxenhult den största genomsnittliga nederbörden med 861 mm och Trollenäs den minsta med 654 mm. Diagrammet åskådliggör nederbördens fördelning under året. Det visar att sommaren och hösten äro de nederbördsrikaste och vintern den nederbördsfattigaste av årtiderna. I medeltal för alla stationerna har sålunda oktober den största nederbörden med 99 mm och mars den minsta med 31 mm. I den beräknade perioden är 1927 ett utpräglat våtår och 1933 ett utpräglat torrår.

Läge. Den del av Rönneån, som här behandlas, omfattar sträckan mellan Ringsjön och mynningen i havet och har en längd av 86,8 km. Det tillhörande kartbladet har benämnts 96.1 Klippan.

Området återfinnes på de topografiska kartbladen 5 Lund, 9 Finja och 8 Ängelholm samt på de ekonomiska kartbladen Bosjökloster, Hör, Billinge och Röstånga i Malmöhus län samt Röstånga, N. Rörum, Herrevadskloster, Klippan, Ö. Ljungby, Åstorp, Starby och Ängelholm i Kristianstad län, samtliga i skala 1:20 000.

I administrativt avseende tillhör området Stehag, Billinge o. Hallaröd socknar av Onsö härad, Munkarp socken av Frosta härad i Malmöhus län, Färingtofta, Riseberga, Vedby, Gråmanstorp, Ö. Ljungby, Källna, Össjö och Munka-Ljungby i N. Åsbo härad, V. Sönnarslöv, Kvidinge, Starby och Höja socknar i S. Åsbo härad, Rebbelberga och Barkåkra socken i Bjäre härad samt Ängelholm stad i Kristianstad län.

Vattenrättsligt hör området till Söderbygdens vattendomstol.

Rönneån kommer från Ringsjön, som näst efter Ivösjön är Skånes största sjö, och som utgör ett uppsamlingsbäcken för en mängd småvattendrag, huvudsakligen från Linderödsåsens sydsluttning. Efter utloppet ur Ringsjön framgår ån till en början i den breda sänkan mellan Söderåsen i söder och de låga höjder i norr, som utgöra det småländska höglandets sydligaste utlöpare, samt därefter över Ängelholmsslätten. Vattendelaren går över Linderödsåsen, Söderåsen och Hallandsåsen. Flodområdets högsta delar ligga på dessa åsar vid områdets gräns och stiga intill 200 m ö. h. Områdets centrala delar ligga betydligt lägre. Sålunda ligger Ringsjön 54 m ö. h., Rönneån ovanför fallsträckan vid Klippan 28 m och nedanför fallsträckan 2 m ö. h.

Området har en berggrund av mycket växlande sammansättning. Hela nordöstra delen ungefär till Rönneån samt Söderåsen och dess sluttning uppbyggas av urberg, men för övrigt utgöres berggrunden av yngre bildningar tillhörande kambrium-, silur- och rät-liasformationerna. Gnejsen består i allmänhet av den inom västra Sverige vanligast förekommande röda gnejsen, på grund av förekomsten av små korn av järnmalm kallad järngnejs. Gnejsen ingår som huvudbeståndsdel i Skånes åsar, som fått sin topografiskt markerade form därigenom att områdena bredvid sjunkit efter i terrängen ofta väl markerade förkastningslinjer. Inom sänkningsområdena ha de yngre mera lättudenuderade bergarterna blivit bevarade. De kambro-siluriska bergarterna förekomma sydväst om en linje Röstånga—Ringsjöns utlopp—Ö. Salterup och utgöres av sandstenar, skifferar av olika slag samt kalksten, varibland en grå mägelskiffer har den största utbredningen. Inom områdets nedre del består berggrunden av rätliasformationen. Denna utgör en strandbildning som uppkom, när havet steg in över ett område, vars strandzon var

Geografiska och geologiska förhållanden.

Medelnederbörd i mm 1925—1935.

Stationsnamn	Be-teck-ning	Höjd ö. h. m	Jan.	Febr.	Mars	April	Maj	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Dec.	År
1129. Älmhult	Hb	200	60	51	36	49	52	76	98	90	86	111	73	53	835
1258. Sjöholmen	Sj	55	51	47	27	42	44	61	81	73	70	93	54	40	683
353. Trollenäs	Ts	55	46	39	27	39	46	63	82	68	68	91	48	37	654
356. Knutstorp	Kp	96	60	49	33	42	48	76	98	82	83	106	61	47	785
358. Kolleberga	Ko	50	65	55	28	42	50	74	96	80	83	102	59	50	784
1257. Klippan	Kn	21	62	48	32	46	49	75	91	82	77	98	53	47	760
330. Hörlinge	Hö	55	52	40	26	46	54	79	92	85	75	98	56	48	751
619. Yxenhult	Y	110	69	49	38	51	53	89	103	99	78	114	69	49	861
1859. Hasslarp		10	50	39	31	53	46	50	89	89	82	83	49	40	701
1860. Ängelholm		10	49	40	31	51	42	58	70	93	84	84	46	36	684
364. Båstad	Bd	9	73	50	32	45	50	71	114	104	82	104	63	50	838
Medeltal		61	58	46	31	46	49	70	92	86	79	99	57	45	758

Bifloder och sjöar. Rönneån har vid utloppet av Ringsjön ett nederbördsområde av 398 km² och vid mynningen i Skälderviken 1,878 km². På denna sträcka mottager ån följande tillflöden av någon betydelse.

Rögnarödsån	från h vid km	68.7	84 km ²
Färingtoftaån	> h >	64.2	66 >
Forestadsån	> v >	63.7	51 >
Sorrödsån	> h >	52.0	90 >
Skäraån	> v >	47.4	46 >
Frumöllaån	> v >	37.0	50 >
Bälganeån	> h >	34.7	235 >
Pinnån eller Möllaån	> h >	20.0	209 >
Kvarnån	> h >	1.6	271 >

1 102 >

Av ökningen mellan Ringsjön och mynningen, 1,480 km², komma alltså på dessa tillflöden 1,102 km² eller 75 % av den totala.

Området är sjöfattigt. Sjöarealen är vid utloppet av Ringsjön 41 km² eller 10 % av flodområdet, vid Forsmöllan 48 km² eller 5 % och vid mynningen 60 km² eller 3 % av området. Den enda sjön av någon betydelse är Ringsjön, som har en areal av 41 km².

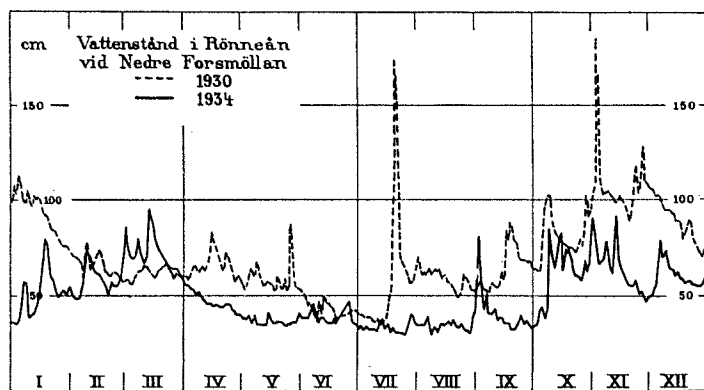
Vattenstånd.

Vattenståndsobservationer inom den här behandlade delen av Rönneån föreliga i Ringsjön vid Sjöholmen (från ²⁰/₆ 1902), Skärholma (från ¹/₈ 1931), Övre Forsmöllan (⁷/₆ 1910—³¹/₁₂ 1922), Nedre Forsmöllan 1 (⁷/₅ 1910—³¹/₁₂ 1922), Nedre Forsmöllan 2 (från ¹/₈ 1919), Nedre Klippan (¹/₁ 1890—³¹/₁₂ 1907) och Tranarp (¹/₁ 1909—²⁸/₂ 1919). Observationerna vid Sjöholmen, Skärholma, Nedre Forsmöllan 2 och Tranarp hava bearbetats och karakteristiska vattenstånd sammanställts i nedanstående tabell.

Karakteristiska vattenstånd.

Station och period	Högsta hög-vattenyta m ö. h.	Normal hög-vattenyta m ö. h.	Normal medel-vattenyta m ö. h.	Lägsta medel-vattenyta m ö. h.	Normal läg-vattenyta m ö. h.	Lägsta läg-vattenyta m ö. h.
Sjöholmen (Ringsjön)						
1909—35	54.74	54.41	53.89	53.63	53.53	53.81
1925—35	54.60	54.35	53.88	53.63	53.55	53.81
Skärholma						
1932—35	31.77	31.66	31.17	31.12	30.94	30.89
Nedre Forsmöllan 2						
1925—35	23.15	22.90	22.12	22.01	21.80	21.59
Tranarp						
1913—18	3.80	3.81	1.62	1.49	0.71	0.60

Det högsta vattenståndet under tiden 1925—35 inträffade i november 1927 under en utpräglad regnperiod, det lägsta i oktober 1933 och 1934 under en utpräglad torrperiod. För hela observationstiden 1909—1935 i Ringsjön var det högsta vattenståndet 54.74 m ö. h., vilket förekom i maj 1920. Skillnaden mellan lägsta och högsta vattenstånd är i Ringsjön 143 cm, nedom Forsmöllan 156 cm och vid Tranarp 320 cm. Vattenståndet i Ringsjön är beroende av en damm vid sjöutloppet, nedom Forsmöllan av tappning från kraftverket och vid Tranarp av vattenståndet i havet.

Vattenståndets årliga variation åskådliggöres av diagrammet, som framställer vattenståndet vid Nedre Forsmöllan 2 under ett par karakteristiska år. Högsta vattenstånd brukar förekomma under vintern och det lägsta under sommaren.

Vattenmängder.

Vattenmängdsmätningar hava utförts i Rönneån vid Skärholma, Forsmöllan och Tranarp. Vid Forsmöllan har uppgjorts avbördningskurvor hänfödda till vattenståndet vid Forsmöllan 1 och Forsmöllan 2, varefter dagliga vattenmängder, månadsmedeltal och karakteristiska vattenmängder uträknats för tiden 1911—21 vid den förstnämnda och för tiden 1925—35 vid den sistnämnda platsen. Då vattenmängderna vid Forsmöllan 1 äro osäkra har här

endast använts uppgifterna för Forsmöllan 2. På grund av att observationerna för år 1927 äro ofullständiga har detta år utelutits vid beräkningen. De i tabellen å sid. 3 för varje avsnitt av floden angivna vattenmängderna hava erhållits genom extrapolering med hänsyn tagen till att vattenmängden på grund av den stora nederbörden inom de norra tillflödenas områden relativt taget ökar och att den naturliga magasineringen på grund av den obetydliga sjöarealen nedom Ringsjön minskar längre ned i vattendraget.

De beräknade månadsmedeltalen och karakteristiska vattenmängderna vid Forsmöllan 2 för tiden 1925, 26, 1928—35 äro sammanställda i nedanstående tabeller.

Nederbördsområde, medelvattenmängd och medelavrinning för månad och år vid Nedre Forsmöllan 2 1925—26, 28—35.

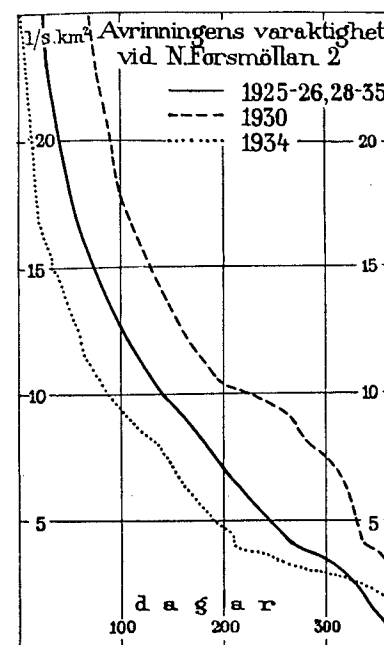
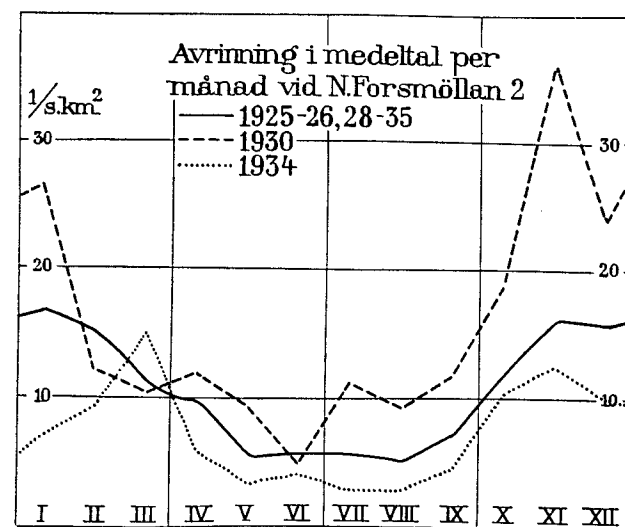
Nederbördsområde 943 kvkm	jan.	febr.	mars	april	maj	juni	juli	aug.	sept.	okt.	nov.	dec.	år
Kbm per sek.	15.7	14.2	10.7	9.1	5.2	5.4	5.3	4.8	6.6	11.1	15.0	14.8	9.8
Liter per sek. o. kvkm	16.6	15.1	11.3	9.7	5.5	5.7	5.6	5.1	7.0	11.8	15.9	15.7	10.4

Karakteristiska vattenmängder och motsvarande avrinning vid Nedre Forsmöllan 2 1925—26, 28—35.

	kbm/sek.	l/s.km ²
Högsta högvattenmängd	107	113
Normal	58	62
medelvattenmängd	9.8	10.4
Lägsta	6.8	7.2
Normal lågvattenmängd	1.8	1.9
Lägsta	0.16	0.17
Vattenmängd med 50 % varaktighet	7.6	8.0
Lägsta 6-månadersvattenmängd	3.4	3.6
Vattenmängd med 75 % varaktighet	3.8	4.0
Lägsta 9-månadersvattenmängd	1.6	1.7
Vattenmängd med 95 % varaktighet (medeltal)	1.5	1.6
Lägsta vattenmängd med 95 % varaktighet (årsvärde)	0.85	0.9

Avrinningsvaraktighet i dagar per år vid N. Forsmöllan 2, 1925, 26, 28—35.

Avrinning i l/s.km ²	1.0	2.0	3.0	4.0	5.0	6.0	7.0	8.0	10.0	15.0	20.0	25.0	50.0	100.0
Dagar	360	341	318	273	246	225	202	184	142	76	41	26	2	0

Vattenmängdens variation följer vattenståndets. Vattenmängden har sålunda en mycket utpräglad årlig period med maximum på vintern och minimum på sommaren. I medeltal för den beräknade perioden är vattenmängden i månadsmedeltal störst i januari och minst i augusti.

De i tabellen å sid. 3 för varje avsnitt av vattendraget angivna turbineffekterna hava beräknats ur de avrinnande vattenmängderna under antagande av en verkningsgrad av 75 %. Då det endast i undantagsfall varit möjligt att bestämma motsvarande fallhöjder, har beräkningen utgått från medelvatten-

Disponibel vattenkraft.

Avvägda fixpunkter och peglar.

Förklaringar.

Rönneån avvägdes år 1931. Avvägningen är utförd 1 gång och ansluter sig till flera av kartverkets ekonomiska avdelnings fixpunkter.

△ järndubb (Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt) eller koppardubb i kors (Rikets allmänna kartverk, nyare fix), — + kors (i allmänhet privat ägare). — v = vänster strand, h = höger strand. — st. = sten, — bg. = berg.

Km fr. mynningen	B e s k r i v n i n g	Höjd över havet m	Km fr. mynningen	B e s k r i v n i n g	Höjd över havet m
Karta R 5 Lund 86.8 v	△ 1 824 st. <i>Sjöholmen</i> , i järnvägsbrons vänstra landfäste, nedströms-hörnet, ca 2 m från pegeln.	55.64	47.5 h	△ 5 476 st. <i>Skärholma a</i> , mitt för gården Skärholma, som ligger mitt emot Skäraåns mynning, ca 30 m ovanför forsen och 5 m från stranden.	32.48
81.3	Pegel 96—190 Sjöholmen. 0-pkt. 19/1 1931	52.77	47.5 h	△ 5 477 st. <i>Skärholma b</i> , 25 m nedströms fix a och 3 m uppströms sten vid badstället, i strandkanten, i mindre sten, som ligger under vatten utom vid mycket låga vattenstånd.	30.96
80.0	△ 5 463 st. <i>Hasslebro</i> , i landsvägsbron över Rönneån, ca 1 km nedom Rönneholm, brons nedströmskant, 3.5 m v. västra bropelaren.	58.19	47.5 h	△ 5 478 st. <i>Skärholma c</i> , i nedre delen av stenen, som ligger i strandkanten vid badstället.	31.28
76.3 v	△ 5 462 st. <i>Stockamöllan</i> , till höger om turbinintaget, 3 m nedströms om luckorna i dammen, bredvid en grupp almar alldeles nedom trappa med två steg.	50.84	45.1 h	Pegel 96—395 Skärholma. 0-pkt. 29/1 1934	30.95
74.4 v	△ 5 464 st. <i>Billingemölla</i> , 120 steg utmed vägen från bron räknat och ca 20 steg nedströms.	49.51	44.0 h	△ 5 479 st. <i>Övad</i> , där gamla landsvägen skär bäcken ca 1 km S om Övad, 50 m NO brons mitt, 10.6 m SO vägens Ö kant. Gamla landsvägsbron ligger ca 100 m nedströms den nya efter bäcken räknat.	32.30
71.0 v	△ 5 465 bg. <i>Hultseröd</i> , ca 1 km nedom Billabäckens mynning mitt för liten ström i mot ån sluttande berghäll, 25 steg från ån, 9 steg uppströms om hållans nedströmspets och 2 steg nedströms mindre ek, nederst på hållan.	47.14	44.0 h	Pegel 96—398 Övre Forsmöllan. 0-pkt. 21/1 1931. Slutat	26.46
68.8	△ 5 466 st. <i>Hultarp</i> , vid nedströmskanten av bokdunge, ån utanför igenvuxen med stora vassar och iris, ca 20 steg från ån.	45.15	44.0 h	+ 2 299. <i>Övre Forsmöllan a</i> , kors i betongdammen	28.02
66.5 v	△ 5 467 st. <i>Djupadal</i> , å bron över Rönneån vid Djupadal, å mellersta brokaret uppströms ån, t. v. å kantsten ett par m från räcket.	45.23	41.7	+ 2 300 st. <i>Övre Forsmöllan b</i> , i sten vid kanalens slut	23.50
62.6 v	△ 5 468 st. <i>Anderstorp</i> , mitt för nedre delen av Anderstorphus och mitt emellan Djupadal och V. Forestads bro, på udde, gäst bevuxen med ek och björk, 200 m uppströms fristående lund på andra stranden 15 steg nedströms och 10 steg från ån, i låg sten.	43.38	44.0 h	Pegel 96—399 Nedre Forsmöllan 1. 0-pkt. 21/1 1931. Slutat	21.45
62.1 v	△ 5 469 st. <i>Ruggaröd a</i> , ca 300 m nedströms gamla nu utrivna möllan ca 50 m nedströms stengärde utmed och på landsidan av stängsel utmed ån, i mycket stor sten, som ligger i åkanten.	40.54	40.5 v	△ 3 306 st. <i>Nedre Forsmöllan c</i> , järnstång utanför udden mellan av-avloppet från kraftverket och den lilla bäcken ca 50 cm från strandlinjen = 0-pkt. för pegel 96—1008 Nedre Forsmöllan 2.	21.75
Karta R 9 Finja 58.1 h	△ 5 470 bg. <i>Ruggaröd b</i> , Ö om Ruggaröd vid forsnaeken, i berghällan som sluttar mot ån, på nedre delen av hållan.	39.43	37.8 v	+ 6 076 st. <i>Nedre Forsmöllan d</i> , 36 m uppströms pegel 11 m från ån	23.63
55.1 h	△ 5 471 st. <i>Riseberga kyrka</i> , i trappsten på östra gaveln till kyrkan	46.14	34.7 v	△ 5 480 st. <i>Klippan övre</i> , horisontalt inslagen i vänstra bropelaren till bron över Rönneån vid pappersbruket, pelarens landsida och strax uppströms bron.	20.36
55.1 h	△ 5 472 st. <i>Spången a</i> , i landsvägsbron vid Spången, i överkanten, 3 dm från 10:de stonräckepelaren åt ån till.	40.00	40.5 v	△ 5 481 st. <i>Klippan nedre</i> , i landfästet till bron över Rönneån ca 1 km nedom pappersbruket, uppströms i första kantstenen utanför röredstängan.	12.72
53.3 h	△ 5 473 st. <i>Spången b</i> , ca 300 m från landsvägsbron efter vägen åt Söröd, 34 m Ö om vägen och 4 m S om gränsen mellan Lundbergs och Holms ägor.	48.43	26.2 v	△ 5 482 st. <i>Eljahus</i> , N om Eljahus vid fiske i liten ström nedströms fisket, på nedre delen av mycket stor rund sten i strandkanten.	5.20
50.7 h	△ 5 474 st. <i>Ljungbyhed</i> , i bron över ån vid Ljungbyhed, nedströms på högra landfästet, 1 m N om järnkonstruktionen, i vägens plan.	38.12	26.2 v	△ 5 483 st. <i>Amalienlund</i> , vid järnvägsbron över Rönneån S om Amalienlund, 2 m nedströms järnvägsbrons landfäste, i sten i markens plan ca 1 m ovanför v. y.	2.79
	△ 5 475 st. <i>Lilla Herrevadskloster</i> , väster om gården, 135 m väster om järnvägsövergångens mitt, 6.5 m S om allmänna vägens södra kant.	37.35	20.4 v	Karta R 8 Ångelholm	
			27.9 v	△ 5 484 st. <i>Sylstorp</i> , vid järnvägsbron Ö om Sylstorp, i uppströms-landfästet, övre pallen, i stenen närmast ån.	6.90
			26.2 v	△ 1 013 st. <i>Tranarp a</i> , i vänstra landfästet uppströms, lägre plan.	4.79
			26.2 v	△ 1 012 st. <i>Tranarp b</i> , i vänstra landfästet nedströms, lägre plan.	4.78
			26.2 h	△ 76 st. <i>Tranarp c</i> , i NV hörnet av den större västra pelaren.	4.98
			26.2 h	△ 5 485 st. <i>Tranarp d</i> , i Tranarps landsvägsbro, på uppströmsidan av brons N landfäste, något under vägens plan.	5.18
				Pegel 96—192 Tranarp. 0-pkt. 3/1 1918. Slutat	0.24
				△ 5 634 st. <i>Uggarp</i> , ca 2 km NV Starby kyrka, där liten väg tar av från landsvägen Starby—Höja, i låg grundsten i SO hörnet av bopingshus, som ligger i NO vägvinkeln.	6.10

